

canatens. hered. 28 Junii 1652, §. à dicta verò die coram me.

Verum quia post mortem Petri Hieronymi sequuta die 29 Augusti 1607. Summ. Cincii n. 6, præfatæ, Olympia & Virginea sorores unâ cum Isabella hæredes usufructuaræ ab eo institutæ possederunt, ut dicta 4, corpora usque ad obitum ultimi decedentis, quæ, ut refert, fuit Olympia, & accidisse de anno 1627, ut admittit decis. Reverend. mei Peutingerii edita 15 Martii 1651. in §. nec obstat; idè ex dicta summa Florenorum 3808. remanent fructus legitimæ in Florenis 18863. constitutibus scuta 1166. b. 66, monetæ Romanæ, à qua summa detrahi debent, dicta scuta 500 monetæ, & alia per Columbos, ut supra habita ab Oeconomo die 10 Martii anni 1631. consistentia in eminis 63 tritici constitutibus Salmas 21. ad rationem scut. 8. pro qualibet Salma, ut partes conveniunt, quæ faciunt scuta 168. in fabis pro summa scut. 4, 50, omiſſa minima quantitate cicerum, & aliorum leguminum, & demum in pensio-nibus domorum ascendentibus ad scuta 16, & 50, monetæ in totum in summ. justificatis, & ita patet ad Columbos pervenisse scuta 688. monetæ in tot. quibus detractis ex dicta summa supra calculata, scutorum 1166, b. 66, remanent. dd. fructus in scut. 478, 16, istisque additis aliisque fructibus post d. diem 10 Martii 1631, decursis usque ad diem 10 Martii 1655, per annos 24, constitutibus alios flor. 2400, qui important scuta 1500, monetæ insimul conficiunt dicti fructus scuta 1978, 16, monetæ pro quibus, & pro leg. flor. 2000. constitutentium scuta 1270, ejusdem monetæ Romanæ, & insit in totum pro summa scut. 3228, 16. & pro aliis fructibus ab inde decursis & imposterum decurrendis usque ad integram satisfactionem dicti legati Domini immiſſionem concesserunt utraque parte informante.

DECISIO CI.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana Cafalis Veteris.

Veneris 4 Junii 1655.

SUMMARIUM.

- 1 Descendentes à femina non dicuntur de generatione masculina, sed feminina.
2 Filia primi acquirentis non dicitur de generatione masculina, nondum quoad ipsum inesse producta.
3 Virtus plus in causato esse non potest, quam in causa.
4 Masculus quod quis sit, & proveniat ex linea masculina primi investiti requiritur, ut succedat in emphyteusi concessa à tertia generatione masculina, ex femina non continetur in locatione facta ad tertiam generationem masculinam, n. 39.
5 Interpretatio in emphyteusi Ecclesiastica, quæ favet Ecclesiæ capienda in contractibus sit contra stipulatorem, n. 6.
7 Dicitio, A, stat exclusivè, declara, ut n. 8.
9 Emphyteusis Ecclesiastica etiam ultra tertiam generationem conceditur, concessa ad tertiam generationem, an comprehendat acquirentem primum dubitatur, n. 10.
11 Bona ut citius ad Ecclesiam revertantur, mens contrahentium in emphyteusi præsumitur.

- 12 Filii dicuntur primi acquirentes emphyteusis, quando pater stipulatus est pro filiis, & ad eorum tertiam generationem.
13 Dicitio, eorum, est separativa primi acquirentis à cæteris generationibus, prout omnimodam importat similitudinem, n. 24. Propterea posita post copulativam, &, conjungit dispositiones, num. 25.
14 Scripturæ pleniori statur, maximè concurrentibus adminiculis, n. 15.
16 Emphyteuta ad favorem, ex quibus fiat interpretatio.
17 Capitula, & non instrumentum attenduntur, & n. 19.
18 Relato magis standum, quam referenti.
20 Personæ additio substantialem inducit alterationem.
21 Confirmans in aliquo non derogare videtur.
22 Clausula in omnibus, & per omnia importat conformitatem, singula singulis operatur superius dispositorum expressionem, n. 23.
26 Verba quando habeantur pro synonymis, Cominciando da suoi figliuoli, immediatè adjecta generationi, eam qualificanti, nu. 33, & nu. 34.
27 Interpretatio capi debet ad evitandam contrarietatem inter capitula, & instrumentum.
28 Tituli à primordio, posterior formatur eventus.
29 Beneplaciti tenor, & non instrumenti attendi debet, præsumptio ex lapsu 30 annorum sublata, n. 30.
31 Observantia optima interpretis menti contrahentium excludendi feminas in emphyteusi attenditur, n. 32.
35 Temporis intervallum non operatur, ut stetur instrumento, non autem capitulis.
36 Argumentum intraturæ in emphyteusi non respicit substantiam contractus.
37 Argumentum continuatæ voluntatis in expressis desumitur ex mutatione expressa in aliquo.
38 Favor Ecclesiæ in ambiguis privatorum prævalet.

Dixerunt Domini, concessionem Cafalis veteris factam ab Abbate, & Canonicis Sancti Petri ad Vincula, Joanni Baptistæ Victorio à tertia generatione masculina, cominciando da suoi figliuoli, &c. non suffragari DD. de Robertis, quia licet masculi, tamen uti descendentes * à Victoria filia Joannis Baptistæ non possunt dici de illius generatione masculina, sed feminina, juxta theor. Castr. in l. maritus, num. 5, Cod. de procurat. Mart. Salom. in l. Gallus, §. nunc de lege, n. 3, ubi DD. communiter ff. de liber. & posth. spec. §. nunc aliqua vers. 146. tit. de locat. & repetit idem Castr. conf. 190, n. 4, vol. 2, Curt. jun. consilio 172, n. 5, vers. Et idè Socin. jun. conf. 186. n. 10, & 14, lib. 2, Ruin. conf. 126, n. 13, & conf. 208, nu. 7, volum. 1, Rauden. respons. 35, n. 20, lib. 1, Dec. conf. 319, sub n. 2, Ruggier. conf. 21, n. 9, Modern. Lucen. conf. 13, nu. 7, & conf. 80, nu. 81, vol. 2, Peregr. de fideic. art. 26, n. 29, in fine, vers. adducit etiam Fusar. de subsist. quæst. 346, num. 27, & 39, Molin. de primog. q. 13, n. 8, latissimè, Caldas de jur. emphyt. lib. 2, q. 24, n. 86, cum seq. Gratian. discept. for. c. 901, n. 21, 22, Mantic. de tacit. lib. 22, tit. 15, n. 16, & tit. 16, c. 23, Rota coram Verall. dec. 16, 17, 18, p. 2, coram Duran. dec. 300, n. 6, & in Bonon. fideic. de Barberiis 5 Decemb. 1659, §. 1, quia conclusio coram Eminen. D. Card. Corrado, & 19 Februarii 1652, §. nam respondetur coram Reverend. P. D. meo Bichio.

Principium

Principium enim constitutum generationis masculinæ, vel femininæ, pendet à filiis, qui si masculi, constituunt generationem masculinam; si foemina foemininam, ac proinde sicuti filia * primi acquirentis sub prædicta concessione non contineatur, quia non potest dici de generatione masculina nondum quoad ipsam inesse producta, Castr. dict. conf. 190, in princ. & plenius Alex. conf. 53, n. 5, cum seq. vol. 6, Curt. de feud. p. 3, n. 28, Paris. conf. 74, n. 2, vol. 3, Polydor. Rip. observ. 306, dicta qu. 346, n. 35, & 36. Ita nec aliquis ex ea descendens, cum in causato * non possit esse plus virtutis, quam procedat ab influenti potentia causæ, ad text. in l. si viva matre, Cod. de bonis matern. & in cap. ad Apostolicæ de re jud. in 6, Castr. in dicta l. maritus, n. 5, vers. sed certum. Joan. Andr. in addit. ad spec. rubr. de testam. in fine, Alex. dicto consil. 53, n. 7, Honded. conf. 7, n. 28, lib. 2, Molin. dicta quæst. 13, sub eodem n. 8, in fine, Mantic. ubi supra lib. 23, tit. 36, n. 2, Ruggier. d. conf. 21, n. 10, Modern. Lucen. d. conf. 80, n. 81, Peregr. d. art. 26, n. 7, 8, qua ratione ad effectum successione in hujusmodi emphyteusi duplicem requiri qualitatem, * quod sit masculus, & proveniat ex linea masculina primi investiti appositissimè deduxit Castr. dicto consil. 190, post n. 4, vers. si dicam, ubi quod excluditur omnis foemina descendens ex masculo, & omnis descendens ex foemina, etiam si sit masculus, cui non prodest proprius sexus masculinus, sed nocet sibi foemineus suæ Matris, vel Aviæ, quem sequenti sunt Gozadin. consil. 87, n. 15, Menoch. consilio 205, n. 29, Socin. jun. cap. 1, n. 117, lib. 1, Ruin. dicto consilio 209, eodem n. 7, Ruder. d. conf. 21, n. 23, Rauden. d. resp. 35, sub eod. n. 26, Modern. Lucen. conf. 26, n. 67, lib. 1, d. conf. 13, n. 7, & d. conf. 80, nu. 85, lib. 2, Joseph. de Sess. decis. Aragon. 49, n. 7, 8, Rota coram Durand. decis. 300, n. 7, & dec. 203, n. 5, p. 2, rec. fuitque dictum in altera decisione hujus causæ, cum V. Principissa Rocellæ sub die 5 Maii 1653, §. nec urget coram me.

Quæ opinio redditur indubitabilis in terminis emphyteusis Ecclesiasticæ, in qua * semper ea summi debet interpretatio, quæ est Ecclesiæ favorabilior, Castr. dicto consil. 190, in fine, Ruggier. d. conf. 21, n. 18, Gratian. discept. for. c. 88, n. 6, & c. 131, n. 2, cum aliis allegatis in præcit. decis. hujus causæ, §. penult. vers. quæ opinio. Et regulariter in contractibus interpretatio * fit adversus stipulatorem, leg. veteribus, ff. de pact. Alciat. conf. 104, n. 6, leg. 9, aliisque relatis. Peregr. dicto art. 26, n. 8, in fine. Nec contrarium suadetur ex illis verbis Cominciando da tutti li suoi figliuoli, quasi generatio masculina esset inchoanda à nepotibus, quos idè sufficeret esse masculos ut pro inclusione istorum de Robertis, descendentium ab Octavio filio Victoria ponderabatur, cum particula, Da, latinè sonans in Monosyllabam A * stet exclusivè, ut docet gl. in verbo ab initio in leg. 10, §. fin. ff. de act. empt. & Clem. sicut appellationem verb. à diebus de appellationibus. Quia si aliter posuisset, vel materia subjecta, ut quia dicta præpositio sit juncta * cum suo principio, aut natura contractus, seu verisimilis mens contrahentium, accipitur inclusivè, ut declarat Archid. in c. statuum n. 2, de præben. in 6, Bald. in l. à Caligato n. 12, C. de nupt. Oldrad. conf. 49, n. 1, Grat. c. 161, n. 21, Tiraquell. de retract. lignag. §. 1, gl. 11, n. 33, Rota dec. 705, n. 3, p. 4, diu. Hic autem est juncta cum suo principio, cum sit adjuncta personis filiorum, à quibus incipit generatio, ut in specie animadvertit Simon de Pret. consilio 20, n. 16, conf. 88, n. 8, 17, lib. 2. Et in præ-

cis terminis de concessione facta ad tertiam generationem ab aliquo inchoandam, quod iste constituat primum gradum dixit Rota coram Buratt. dec. 602, n. 9, & in Foro Sempronien. & Eugub. seu nullius Emphyt. 26. Junii 1636, §. nec præjata in fine, coram bo. me. Coccino.

Idem suadet natura contractus, & verisimilis mens contrahentium, quia similes Emphyteusis bonorum Ecclesiasticorum solum concedi pro tribus personis, comprehensa prima receptoris cavetur in §. Emphyt. auth. de nov. alien. qui textus licet correctus fuerit, in §. licentiam, juncta gl. auth. de alien. & emphyt. Ex quo apparet emphyteusim * Ecclesiasticam concedi posse, etiam ad quartam, & ulteriorem generationem, ut dixit Alex. conf. 125, n. 16, lib. 5, Ruin. conf. 186, n. 9, lib. 1, Mantic. de tacit. lib. 22, tit. 25, n. 13, Seraphin. decis. 1362, n. 7. Tamen argumento desumpto ex d. §. Emphyt. controversa est opinio an in Emphyteusi concessa ad tertiam * generationem includatur primus acquirens, ut patet ex Mantic. qui eam disputat ad partes in d. tit. 25, per tot. Gabr. de jur. emph. lib. 3, concl. 4, Bald. conf. 448, per tot. lib. 3, Castr. conf. 338, n. 2, lib. 2, Simon de Pret. d. conf. 88, n. 24, Cephal. conf. 582, n. 13, 14, & consil. 585, n. 8, Hond. conf. 32, n. 38, lib. 2, Marefc. var. res. c. 53, n. 20, l. 2, Merl. d. c. 420, n. 78, cum aliis allegatis, in d. Foro Semp. & Eug. seu nullius emphy. eod. §. nec præjata; Quo circa illa verba, Cominciando da tutti li suoi figliuoli, censentur apposita ad evitandas dissentientes DD. opiniones, super inclusione primi acquirentis, non quia starent augmentativè ad inchoandam generationem in persona nepotum contra naturam contractus, & verisimilem mentem contrahentium, * quæ talis fuisse creditur, ut bona quam citius ad Ecclesiam revertantur, ut in specie similis declarationis respondit, Rota decisione 499, n. 3, in fin. p. 3, rec.

Minus urget hæc solum procedere inspecto tenore Capitulorum, secus habito respectu ad verba instrumenti desuper celebrati, ubi Joannes Baptista stipulatus est, & acceptavit pro filiis, & ad eorum tertiam generationem, * ex qua forma stipulationis, filii censentur primi acquirentes, pater autem consideratur, ut instrumentum, & filiorum minister juxta theoreticam Alex. in l. quod dicitur n. 16, vers. tamen quod casum nostrum, & ibi Jas. n. 27, ff. de verb. oblig. quem sequuntur Ruin. conf. 122, n. 3, in princ. lib. 1, Menoch. præsumpt. 48, n. 7, lib. 3, Surd. dec. 322, n. 20, Modern. Fulginat. de jure emphyt. tit. de contr. emph. q. 4, n. 8, Masc. de probat. concl. 1157, vers. limitanda est primò n. 5, & 6, & sic prima generatio incepisset à nepotibus virtute dictionis, eorum, * quæ est separativa primi acquirentis à cæteris generationibus, pro quibus sit stipulatio, juxta distinct. Bald. in Auth. si quas ruinas, C. de Sacros. Eccl. Alex. conf. 110, n. 18, 19, libr. 3, Gozad. conf. 25, n. 7, Gabr. de emph. concl. 4, n. 3, 4, Ruin. de conf. 166, n. 6, Bellon. conf. 80, nu. 5, Mant. d. tit. 25, nu. 15, Menoch. conf. 1066, n. 17, Rota coram Seraph. dec. 1362, n. 2, Add. ad Buratt. dec. 602, n. 25, coram Gregor. 533, n. 1, ubi Add. n. 20, coram Merlin. d. dec. 420, n. 2, 3.

Quod autem instrumentum, non capitula attendi debeat, deducebatur ex illorum obcuritate, cum illa verba, Cominciando da suoi figliuoli, referri possint tam ad generationem, * quam ad tempus concessionis, quo casu statur scripturæ pleniori, juxta celebrem doctrinam Bald. in l. Imperator, n. 26, 27, ff. de stat. homin. Alex. conf. 70, n. 5, lib. 1, & conf. 105, n. 3, lib. 2, Nat. conf. 314, n. 4, Bert. conf. 55, n. 4, l. 5, Soc. sen. conf. 94, n. 5, l. 1, Rimin.

- jun. conf. 197, n. 54, lib. 2, Surd. conf. 141, n. 6, Marefc. var. resol. p. 4, c. 93, n. . . . Rota coram Buratt. dec. 265, n. 3, & decif. 671, n. 3, p. 1, diverf. junctis
- 15 præcipue adminiculis resultantibus * ex pluribus enunciatis in narrativa ejusdem instrumenti, ac in alio confirmationis emiffis, & primum in fupplicatione pro obtinendo Apoftolico beneplacito, ac in articulis datis coram Executore, formam concessionis ad tertiam filiorum generationem referentibus Bald. in l. optimam n. 12, verf. nisi aliud, C. de contrahend. & committ. ftipulat. Alex. confil. 190, n. 22, lib. 6, Bec. dec. 252, n. 7. Nec non longo temporis intervallo inter Capitula, & Instrumentum, ex quo præfumat mutatio voluntatis, ut accidit etiam in intratura, quæ in Instrumento aucta fuit in feutis centum Rota in Romana Siftus 15 Decemb. 1642, non obftat coram Reverend. Tarracon. ac demum cum Cafale controverfum prius locatum reperiret Julio Porcario in perpetuum fub annua penfione feutor. 300. Joannes Baptifta illud redemit propriis expenfis à dicta perpetua locatone, & à lite defuper orta, penfionem auxit ad feut. 360, & folvit pro intratura feuta 1100. quæ omnia operantur; * ut ad favorem Emphyteutæ benigna fit faciendæ interpretatio Gramat. confilio 160, n. 13, Mant. de conjek. l. 7, tit. 1, n. 21, Modern. Fulgin. de fucceffion. in bon. emphyt. q. 9, n. 3. Sed his minime obftantibus, capitulis deferendum effe cenfuerunt Domini ex vulgata regula, * quod data contrarietate inter capitula, & Instrumentum, effe ad illa recurrendum, tanquam matricem, & originalem conventionem, Alex. confilio 156, n. 8, lib. 6, Zabarell. conf. 111, n. 1, Mod. Eugub. contr. 182, n. 9, p. 2, Thef. lib. 1, qu. 1, per tot. Surd. conf. 202, n. 19, & dec. 71, n. 4, & 288, n. 41, Adden. ad Greg. dec. 168, n. 8, Rota dec. 114, n. 4, p. 1, rec. cor. Merl. dec. 608, n. 17, coram Penia dec. 1237, n. 19, cum feq. & in Affiffien. dot. 22 Junii 1640, nec pariter coram Rev. Tarracon. & in Rom. Vincæ 25 Junii 1645, in princip. coram R. P. D. meo Bichio. Quæ conclusio fi procedit in puris terminis, quando præcefferunt Capitula, & fubfequitur Instrumentum, multò magis in præfenti, quo partes convenerunt in instrumentum defuper celebrari nullo mutato verbo fubftantiali, eorumque tenor fuit ad unguem relatus in eodem Instrumento,
- 18 quo cafu fuccedit alia regula, * magis ilandum effe relato, quam referenti, Rota decif. 121, nu. 6, p. 1, Mant. decif. 352, nu. 2, Adden. ad Gregor. fub d. n. 8, in fin. verf. Item hæc fecunda, & dictum fuit in Æfina dotis, & lucri dotalis 11 Januarii 1649, nec quidquam coram Arguelles. Et Instrumentum uti factum pro majori conventorum robore, ut ibi, hinc effe quod volentes dicte Partes eandem Capitulationem ad effectum deducere, & in publicam formam, illique majorem facultatem, & robur adjicere, &c. confideratur folum ad effectum majoris probationis, & validioris obfervantiæ. Capitula * verò cenfentur difpofitio principalis, & fubftantia contractus. Alex. conf. 122, num. 3, libro fecundo. Modern. Panorm. confilio feudal. nu. 13, verf. arbitror tamen ego, & n. 14, Mant. de tacit. libro 3, titulo 4, nu. 4, 7. Junctæ præfertim dicta præcedenti proteftatione in Capitulis appofita, ne quid in Instrumento circa fubftantialia immutaretur, qua data fi quid additur à Notario cum Capitulis incompatible, quoad fubftantialia præfumat ex errore Alex. dicto confilio 122, num. 2, Modern. Eugub. d. conf. 182, eod. n. 9, in fine, Rota coram Merlin. d. decif. 608, nu. 17. Additio verò
- 20 * unius perfonæ, quod fit alteratio in fubftantialibus dixit Rota in citat. Foro Sempronien. & Eugub. seu nullius emphyteut. paragraph. nec præfatæ.

- Præterea eò minus diverfa interpretatio à Capitulis sumi potest, cum in parte difpofitiva Instrumenti, Canonici fe concessionem facere declaraverint ad tertiam generationem in omnibus, & per omnia, prout in ipsis Capitulis continetur, ac omnia, & fingula in iis contenta confirmarunt, innovarunt, & de novo fecerunt, fingula fingulis congruè referendo, qui enim * confirmat, non videtur in aliquo derogare, vel addere, leg. more majorum ibi DD. Communiter, ff. de jurifdikt. omnium Judicum, & in his terminis Modern. Panorm. dicto confilio 6, sub eodem n. 14, & de dictione in omnibus, & per omnia, * quod importet omnimodam conformitatem, Socin. jun. conf. 398, n. 7, lib. 3, Mart. de clauf. part. 1, clauf. 62, aliisque relatis Barbof. eod. tract. clauf. 67, Rota decif. 429, n. 2, part. 2, rec. Et de alia, fingula fingulis congruè referendo, quod operetur, ac fi fuperius difpofita fuiffent expreffa cum omnibus fuis qualitatibus probat gloss. in l. si negotium, in verbo gestorum, Cod. de negot. gest. idem Mart. clauf. 360, Gratian. difcept. forens. cap. 65, n. 17, & in fpecie instrumenti facti prout in Capitulis, quod juxta illorum tenorem intelligi debeat ex natura dictionis, prout, * quæ omnimodam importat fimilitudinem, nendum in fubftantia, sed etiam in qualitate ad text. in l. edita, C. de eden. & in extravag. ad reprim. verb. prout Gemin. conf. 29, in princip. dixit, Mant. de tacit. dicto libro 3, tit. 3, nu. 10, Pen. decifione 1350, n. 5.
- Nec ideo quamvis latior fit forma fubfequentis ftipulationis, ut ibi; Et propter concesserunt, & tradiderunt Joanni Baptiftæ præfenti, & ftipulanti pro filiis fuis, & ad eorum tertiam generationem dici potest recessum à præcedenti concessionem facta juxta capitula, ponderando naturam dictionis, propter a, * quæ pofita post copulativam, Et, conjungit difpofitiones, ita ut una ab altera pendere dicatur, cap. quia propter de elect. Socin. conf. 156, n. 18, lib. 2, Seraphin. decif. 885, n. 7. Et unica dicitur oratio, quæ ab uno principali verbo difpofitivo regitur, Gratian. difcept. forens. c. 588, n. 26, Modern. Eugub. controverf. forens. 6, n. 25, part. 1. Unde potius d. verba * Cominciando da suoi figliuoli, de quibus in Capitulis, & alia, & ad eorum, &c. expreffa in Instrumento cenfetur habita pro Synonymis, eumdemque recipiunt intellectum, & fi diverfimodè effent interpretanda Curt. jun. conf. 111, n. 7, conf. 113, n. 8. Aim. conf. 62, n. 12, Bellon. jun. conf. 2, sub nu. 25, Rota decif. 40, nu. 8, verf. non obftat, part. 5, recent. Et ea femper fieri debet interpretatio, * per quam Instrumentum, & 26 capitula reducantur ad concordiam, etiam impropiando verba Cravet. conf. 70, n. 5, Dec. conf. 194, nu. 3, Paul. de Mont. Pic. conf. 52, n. 18, Torniel. conf. 49, n. 35, Rota coram Merlin. d. decif. 608, n. 14, 15, & in Pifaurèn. Donationis post Merlin. de legitum. decif. 172, n. 23.
- Confirmantur prædicta, ex fententia Executoris, qua concessio confirmatur, usque ad tertiam generationem incipiendam à filiis; ad ejus formam instrumentum cenfetur ftipulatum, ut in terminis concessionis Emphyteutis quod præfumat facta, ut cantat Sententia executorum, ut juxta præcedentem tractatum, cum à primordio * tituli posterior formetur eventus, Modern. Eugub. contr. 145, n. 44, Rota coram Gregor. decif. 522, n. 6, & decif. 663, n. 23, part. 1, recent. Alias in parte alterata careret Apoftolico beneplacito, nec ideo deberet attendi, ut in fpecie, * quod ideo fit attendendus tenor beneplacitii, 28 non

- non instrumentum, dixit Rota in una Senen. Prædii coram Seraphin. decif. 868, per tot. confirmata coram Giffo 7 Maii 1590.
- Nec intrat præfumptio alterius plenioris confirmationis ex cursu temporis, quàm alias, ubi beneplacitum Apoftolicum * producit à Domino directo, admittit Rota decifione 14, nu. 40, 41, p. 6, recent. cum illa sublata fuerit ex Conftitutione fælic. record. Urbani VIII. ut fæpius responsum fuit; & fignanter in Leodien. Domini 25 Junii, f. fin. coram Eminentiff. Card. Corrado.
- 31 Quibus etiam accedit fubfequuta obfervantia * optima interpres intentionis contrahentium, cap. inter dilectos, ubi gloss. verb. ex forma de fin. Instrument. Felin. in cap. fuper litteris num. 9, & 10, de refcript. Exiftentibus enim in rerum natura uno, eodemque tempore defcendentibus mafculini fexus, & fœminini, his femper exclusis, licet in pari gradu, illi integrum Cafale poffederunt, ut alias in fimili concessionem ponderavit Rota in Mantuana, seu Senogallien. Bonorum fuper bono jure 14 Martii 1646, f. fin. coram Reverendiffimo P. D. Melcio.
- Nec obftant adducta in contrarium, quia aſserta 33 Capitulum obfcuritas, ut illa verba * Cominciando da suoi figliuoli, poffint intelligi quoad tempus concessionis, repugnat literali eorum fenfui, & tanquam immediate adjecta generationi, eam folum qualificant Surd. confil. 160, n. 64, conf. 269, n. 19, & conf. 271, n. 63. Nec ullatenus referri poffunt ad initium concessionis, * de quo difcreta fit mentio, ut ibi, la qual concessione habbia da cominciare dal giorno di Sant Angelo. Surd. conf. 426, n. 1, confilio 554, n. 7, & 8. Adden. ad Gregor. decifione 301, n. 18.
- Narrativa Notarii, & difpofitiva Instrumenti, vel sunt, ut fupra, reducenda ad concordiam cum Capitulis, vel eo pofitopofito, etiam uti carente beneplacito Apoftolico in parte alterata, illis effe inhærendum ex præallegatis.
- Ad instrumentum confirmationis eadem patet responſio, cæteræ verò enunciatiæ non minus concordant cum Instrumento, quàm cum Capitulis, ut ex earum lectura patet; nec effe admittenda præfumpta mutatio voluntatis ex cursu temporis, 35 * cum Instrumentum fuerit celebratum, relative ad capitula, ac in illorum executionem; quo cafu, non aliàs cenfetur recessum, quàm fi delata fuerint, vel id partes exprefserint, Theſaur. dicta q. 1, nu. 67, ubi quod non attenditur intervallum, quando Instrumentum fit in vim præcedentis conventionis, Cravet. confil. 166, num. 2, ubi quod intervallum non obftat repetitioni, quæ fit ex relatione Mant. d. lib. 3, tit. 3, n. 11. Merlin. decif. 608, num. 20.
- 36 Argumentum intraturæ * cum non refpiciat fubftantiam contractus, Bart. in leg. si mihi, & Titio, ff. de verborum obligat. Reodan. de rebus Ecclef. non alien. quæst. 2, cap. 22, n. 3, Ricc. in prax. Ecclef. responf. 158, num. 3, p. 2, non contrariatur Capitulis, in quibus folum prohibetur mutatio in fubftantialibus, & ex fpeciali declaratione fuper inde facta, oritur argumentum * continuatæ voluntatis quoad non expreffa, Ruin. conf. 112, n. 3, lib. 5, Socin. fen. conf. 96, num. 2, libro 1. Becc. conf. 74, nu. 23, lib. 1, Mant. de tacit. lib. 14, tit. 18, n. 6.
- Cæterum quod correfpèctivè ad promiffa per Joannem Baptiftam, concessio late debeat interpretari, responsum fuit, hoc folum in dubio procedere poffe, fecus in claris, & potius in ambiguis * favori privatorum prævalere debet fa-

vor Ecclefie Felin. in cap. nonnulli n. 13, de refer. Bald. in cap. in præfentia, col. penult. de probat. & in leg. 2, n. 11, Cod. de jur. emphyt. Gratian. difcept. for. capite 295, n. 10, Tiraquel. de pia cauf. priv. 98, in fin. Rota decifione 454, num. 4, p. 1, diverf. & decif. 97, n. 12, p. 7, recent.

Sive igitur concessio controverfa fit locatio; ut demum opponebant informantes pro Robertis, five Emphyteutis, cum pro utroque contractu plures hinc inde vigerent præfumptiones, & conjecturæ, fat effe ad illorum * exclusionem, quod facta fuerit 39 ad tertiam generationem mafculinam, fub qua mafculi ex fœminis non continentur etiam in locatone, cum non fpectetur natura contractus, sed forma ftipulationis, Rota in Romana domus 22 Aprilis 1644, coram Eminentiffimo Cardinali Cocchino, & 19 Junii 1645, coram Eminentiffimo D. Cardinali Orthobono, & fuit dictum in fupra citata decifione: hujus caufæ alias edita coram me in y. finali. Et ita utraque, &c.

DECISIO CII.

R. P. D. BICHIO.

Anconitana prætenfæ venditionis.

Lunæ 14 Junii 1655.

SUMMARIUM.

- 1 Apocha non præfentata in Archivio non valet.
- 2 Instrumenta non requirunt Archiviacionem.
- 3 Dolus arguitur in venditore, qui non detigit onera rei venditæ.
- 4 Instrumentum effe de fubftantia contractus, quando partes ita convenerunt, & n. 15.
- 5 Penitentia locus effe etiam in contractibus nominatis adhuc imperfectis. Amplia ut n. 6, & n. 7, & n. 12.
- 6 Contractus ad perfectionem voluntas dubia non fufficit. Refciffio intrat fi res non libera pro libera tradita fuit, n. 16.
- 7 Gerundium, effendo, reddit confensum conditionalem; Amplia ut n. 10.
- 8 Confensum præftans fub conditione, ea non impleta non dicitur confentire: pure præftiffæ contractui, quando quis dicitur, n. 13.
- 9 Conditio adjecta fubfcriptioni Apochæ refertur ad contenta in Apocha.
- 10 Dotalis fundus effe alienabilis.
- 11 Emptor non tenetur liti fe exponere.

Burghettus an cogi poffit ad conficiendum instrumentum aſsertæ venditionis prædii In contrada nuncupata de monte Dago, ei venditi à Francisco de Carolis, & ad folvendum pretium; cognitum hodie fuit, & negativè responsum. Primò, quia conventio circa emptionem dicti prædii non probatur, niſi ex quadam Apocha privata, * quæ cum non fuerit archiviata, non meretur fidem, aut executionem, obftantibus constitutionibus Apoftolicis, Rota decifione 132, num. 3, inter impreff. apud Zacch. de obligation. Camer. fecundum ultimum impreffum, quodque dicitur ceſſare Archiviacionis neceſſitatem in publicis instrumentis, * quando adefſe fraudis fufpicio Put. decifione 296, libro primo, in correct. Buratt. decifione 456, num. 18, Rota inter recent. decifione 662, num. 4, parte prima, non applica-